

[Statsministeren.]

Landets Interesse i at værne om de Skønhedsværdier og Fortidsminder, som vort Land raader over. Jeg anbefaler Lovforslaget, idet jeg føler mig overbevist om, at dets Vedtagelse vil være til Gavn for Befolkningen og desuden til Ære for Landet.

Josiassen: Efter den Trang til at nyde Friluftslivet, der lever i Befolkningen, er der ikke Tvivl om, at det Lovforslag, man her er i Færd med at gennemføre, vil blive hilst med den allerstørste Tilfredshed. Af de 19 Bilag, der ledsager den Betænkning, Folketingsudvalget har afgivet, fremgaar det, at der er almindelig Interesse for dette vigtige Spørgsmaal, og det er vel ikke saa underligt, naar det i Tidens Løb er gaaet op for Befolkningen, at vort Land er rigt paa Naturskønheder, Oldtidsminder og meget andet, som forskønner Landet. Denne rige Natur har imidlertid, navnlig indtil for nogle Aar tilbage, været forbeholdt enkelte Mennesker. Jeg tænker her særlig paa de store Ejendomme, som f. Eks. grænser til Kysterne. Her har det været vanskeligt for den almindelige Befolkning at faa Indpas og faa Tilladelse til at bevæge sig, hvad enten det nu har været for at nyde Badelivet eller for at nyde Friluftslivet. Man har fra Befolkningens Side bestræbt sig for at faa Haand i Hanke med, hvad der rører sig ude i den store Natur. Der er heller ingen Tvivl om, at Loven af 1917 paa væsentlige Omraader har bidraget til at skabe mere Forstaaelse ogsaa fra Besiddernes Side, men det kan ikke nægtes, at for at Befolkningen fuldt ud kan nyde godt af Naturen, er det nødvendigt at indføre bestemte Systemer, og det er det, man har gjort ved Loven af 1917, og ved Revisionen af denne Lov fastslaas yderligere Befolkningens Ret til at nyde dette Samfundsgode. Den højtærede Statsminister skal derfor have Tak, fordi han har forelagt Lovforslaget.

Det er en Kendsgerning, at Friluftslivet er taget til i meget stor Udstrækning. Befolkningen vil ud til Skov, til Sø, til Strand o. s. v. Men det er ogsaa en Kendsgerning, at mangfoldige Kommuner her i Landet, navnlig Kommuner, i hvis Nærhed der findes Strand — det gælder ikke alene København, men ogsaa Provinskøbstæder —, har lagt sig i Selen i de sidste Aaringer og ofret ret betydelige Beløb paa at tilvejebringe saadanne Strandarealer. Jeg skal i denne Forbindelse eksempelvis nævne Djursland og Mols, hvor der findes store Naturskønheder. Jeg minder om, at Mols i de

senere Aar er blevet besøgt af Tusinder og atter Tusinder af Turister, og man undres ikke over, at Mols nu betegnes som „Det danske Schweiz“. Jeg kan anføre, at paa Djurslands Kyst har den Kommune, jeg tilhører, købt ikke mindre end 1 100 Tdr. Land ved Stranden, og her er der ikke mindre end 5 km fin Badestrand. Kommunen har ofret omkring 300 000 Kr. for at erhverve dette Areal, og jeg føjer til, at det har været med Henblik paa at befordre Friluftslivet. Det kan naturligvis ikke nægtes, at Kommunen har set sig om efter enkelte Indtægter ved Udlejning af Grunde til Bebyggelse, men Kommunalbestyrelsen har dog fastslaaet, at intet maa sælges, der maa kun lejes ud.

Dette Spørgsmaal vedrører § 25, om Bebyggelse i umiddelbar Nærhed af Stranden. Det er jo et af de Spørgsmaal, der har voldt Besværligheder, ikke alene paa Østkysten, men ogsaa paa Vestkysten. Paa Vestkysten er Spørgsmaalet ordnet, og Lovforslagets § 25 klarer nu ogsaa dette Spørgsmaal i Fremtiden, idet der ikke maa bygges paa Omraader inden for en Afstand af indtil 100 m fra Strandbredden. Der er ikke det mindste i Vejen for, at man i Henhold til Lovforslaget kan gaa ud over de 100 m, man kan gaa til 150 eller 200 m, hvis man finder det nødvendigt. Ved denne Bestemmelse fastslaas det altsaa, at Folk, der besøger Stranden, skal have Plads til Raadighed for Badelivet, og det er jo det, man har stræbt efter gennem Tiderne.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder, saa meget mindre som Lovforslaget har været behandlet i det andet høje Ting lige siden den 15. December 1936. Der har altsaa været Tid til Behandlingen i det andet høje Ting. Man ser i Folketingsudvalgets Betænkning, at der er stillet ikke mindre end 37 Ændringsforslag til 36 Paragraffer. Lovforslaget har samlet alle de store Partier og faaet Statsministerens Tilslutning. Man maa da gaa ud fra, at alting er taget i Betragtning her, og da Statsministeren har gjort Rede for de forskellige Paragraffer og deres Betydning, skal jeg afstaa fra Gentagelser.

Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Lovforslaget til hurtig Gennemførelse. Jeg kan ikke tro andet, end at det maa faa en let Gang igennem Tinget efter den indgaaende Behandling i det andet høje Ting.

Den højtærede Statsminister haabede, at den Del af Befolkningen, som ønsker at bevæge sig i den frie Natur, nu vil paaskønne, at man ad Lovgivningens Vej aabner Adgang for den, og hertil vil jeg knytte det